

Skulde De til den Tid ønske en Samtale med mig, véd De jo, hvor De altid kan træffe mig.“

Han trykkede flygtigt Emanuels Haand og bortfjernede sig gennem Haven.

Overvældet af Bispens Ord blev Emanuel staaende og stirrede efter ham med det forstumlede Udtryk, som Mennesker faar, naar de med ét ser alle deres Fremtidsplaner kuldkastede af en uventet Lykke og derfor i første Øjeblik ikke ret véd, om de skal le eller græde.
